De
Dominica septima Sermo .lxi.

Accipiens hiesus septē panes grãs agens ꝛc. Marci. 8. Btus
Aug9 sermone qͣrto ad fratres heremitas sic inqͭt. Fratres si dili
genter consideremus dei miam. in nobis possumus habere formaꝫ
miserendi. O fratres quid xp̄m incarnauit nisi miscdia. quid eum
nr̄e subiecit miserie nisi sola clemētia O beata mia q̄ sola ꝯmerciū
nr̄e salutis cognouit. hec est sola mediatrix aduersos consolans
hec disiunctos copulat. hec sola deum humilians nos sublimat. O
grandis miseracio infinita misericordia. tu sola potuisti deum de
celo ad terram trahere. Nam christus dicens misereor super turbam
ꝛ ex sua misericordia accipiens septem. hec Augustinus.

Accipiēs hiesus septem panes grãs agens fregit et dedit
discipulis suis vt apponerent ꝛ apposuerūt turbe ꝛ ha-
bebant paucos pisciculos ꝛ ipsos bn̄dixit ꝛ iussit apponi
Marci. 8. Duo sunt hic notanda Primū quid per septem panes
ꝛ paucos pisciculos intelligatur. Scd̄m est quid per septem spor
tas que ex fragmentis panum ꝛ piscium replent̄ exprimat̄. R
De p̄mo nota ꝙ ꝑ septē panes ƀm interlinearē glosā. intelligunt̄
septem dona spūssancti. Sicut em̄ panis cor hominis ꝯfirmat. Ita
ꝛ spūssanctus donis suis hoīem interiorem corroborat. Vnde dicit
Paulus ad Eph. 3. Flecto genua mea ad prēm dn̄i nr̄i ihū xp̄i.
vt det nobis virtutē corroborari ꝑ spūm eius in interiori homine
Primus igit̄ panis est donū sapientie. Dono sapientie cognosci
mus creatorē nr̄m. sine cuius noticia omnis homo pecus est. Iste
panis frangit̄ in tria frustra. qꝛ ꝑ donū sapientie roboram̄ vt tria
cognoscamus in creatore nr̄o. viꝫ ꝑfectam sapienciā. pacientiam
benignā. ꝛ absolutā potentiā. Per sapiam omīa videt q̄ sub sole
fiunt. Per pacientiā plurima dissimilat ex his q̄ fiunt Per poten
tiam punit omīa que in mūdo male fiūt. De sapientia dei omīa
vidente dic̄ Eccliasti. 23. Oculi dn̄i multo plus lucidiores sup solē
circūspicientes omnes vias hoīm ꝛ ꝓfundum abissi ꝛ hoīm corda
intuentes in absconditas ꝑtes. Dn̄o em̄ deo anteqm̄ crearent̄ oīa
sunt cognita sic ꝛ post factum respicit omnia. De benigna pacien
tia dei ait aplus ad Rō. 2. An diuicias bonitatis eius ꝛ paciētie
ꝛ longanimitatis cōtemnitis. Ignoras qm̄ benignitas dei ad pa-
cientiaꝫ te adducit. Bonū est ergo knī vt ad pacientie dei pedes
benigne procidamus ibiqꝫ veniam de nr̄is peccatis contrito corde
petamus. De potentia dei enormia omnia puniēte dicit̄ Sap. 16
Tu es dn̄e qui vite ꝛ mortis habes ptātem. ꝛ tuā manū effugere
impossibile est. Hinc etiā legit̄. 2. Mach. 6. Qꝛ quidā eleazarus
de priorib9 scribaꝝ qui legem dei a pueritia optime custodierat.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-184/0414
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG